

Jõevähi seire metoodika

Jõevähi seire põhineb katsepüükidel, milleks kasutatakse vähimõrdsid. Saagis esinenud vähid analüüsitakse, fikseerides iga isendi koha järgmised näitajad: sugu, pikkus, kaal, sõra puudumine, taastuva sõra esinemine, vigastuste esinemine, haiguste ja parasiitide esinemine. Vähkidel mõõdetakse täispikkus (TP) otsaorgist kuni keskmise sabauime lõpuni, arvestamata lakakarvakesi. Analüüsitud vähid vabastatakse püügikohas, välja arvatud portselan- ja lapihaiguse tunnustega isendid.

Kogutud andmete põhjal kajastatakse veekogude lõikes: püütud isendite koguarv, püütud vähkide arv mõrraöö kohta ehk CPUE (*catch per unit effort*), mõõduliste vähkide osatähtsus, puuduva või taastuva sõraga isendite osatähtsus, lapihaigete ja portselanhaigete arv ja osatähtsus, ektoparasiitide (vähikaanid) suhteline arvukus (0 – vähikaanid puuduvad, X – vähikaane vähe, üksikud eksemplarid, XX – vähikaane keskmiselt – visuaalselt kohe nähtavad, mitmed eksemplarid, XXX – vähikaanid kolooniatena). Tulemuste põhjal antakse hinnang vähipopulatsiooni seisundile, püügi võimalikule mõjule, haiguste ja ektoparasiitide esinemisele ning vähivaenlaste mõjule. Jõevähi arvukuse määratlemiseks kasutatakse järgmist skaalat: CPUE üle 10 – vähi arvukus väga kõrge, CPUE 4-10 – vähi arvukus kõrge, CPUE 1-4 – vähi arvukus keskmine, CPUE alla 1 – vähi arvukus madal.